

În lumea palmei mele

Sebastian Liviu Ciorba

Pășeai rapid în lumea palmei mele,
Cu tălpi nesigure la răsărit,
Când mă priveai în ochii tăi cerești,
Să te ridic în brațe-mi de iubire.

Cu bucurie cristalină râzi
Cu mâinile întinse către soare,
Prinzând tot orizontul desenat
De mâna mea, să nu te pierzi în zare.

Și umpli suflete ușor aerisite
Puerizând o lume'nțepenită
Prin care treci blajin celestiale gesturi
Oblăduind tristeți perpetuate'n pripă.

Din curiozitate, pură, de copilă
Spre sufletele prinse în clepsidră
Îți abați ocheadele celeste
Ca lumea asta toată să învețe
Despre taina din privire...
Despre cum să mângâi floarea
Sau să guști o pietricică
Să răstorni concepte clare
Și să îți continui calea.

Minuni, învăț cu tine să descopăr
Și razele de soare'mi par iar colorate,
Și fiecare frunză aud cum înverzește
În clipa următoare a poposirii tale.

Îmi ești de la genunchi în jos
și mă privești din stele de iubire,
când mă'ntind să te ridic la piept
iar tu te arunci cu brațele febrile
Râzând cu'ntregul suflet de copil
Când ciufulește-o mătă în grădină.

În palma ta, ușor mă strângi de deget
iar eu... continui să'mi păstrez lumina,
Mulțumesc.